

Tábor 22.9.2013
farář Ondřej Kováč

text: Evangelium podle Lukáše 15,1-10

hlavní čtení: 1. Timoteovi 1,12-17

12 Děkuji našemu Pánu, který mi dal sílu, Kristu Ježíši, že mě uznal za spolehlivého a určil ke své službě, 13 ačkoli jsem byl předtím rouhač, pronásledovatel a násilník. A přece jsem došel slitování, protože jsem ve své nevěře nevěděl, co dělám. 14 A milost našeho Pána se nadmíru rozhojnila, a s ní víra i láska v Kristu Ježíši. 15 Věrohodné je to slovo a zaslouží si plného souhlasu: Kristus Ježíš přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Já k nim patřím na prvním místě, 16 avšak došel jsem slitování, aby Ježíš Kristus právě na mně ukázal všechnu svou shovívavost jako příklad pro ty, kteří v něho uvěří a tak dosáhnou věčného života. 17 Králi věků, nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému Bohu buď čest a sláva na věky věků. Amen.

Kázání:

Kristus Ježíš přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Ty lidi, jejichž život je dočista zkažený, nanicovatý, beznadějný. V bibli máme dost takových, o kterých je řečeno: tito jsou zachráněni. Oni se octli na konci, On je vytáhne a oni začnou znovu. Žena přistizená při cizoložství: zachráni jí (ač veliké hříšnici) život před jistou smrtí ukamenováním. Syn, který rozházal tatínkův majetek: Otec se nad ním slituje, protože jej miluje. Lotr, který visí vedle Ježíše na kříži: Ježíš jej ujišťuje, že s ním bude v ráji. V bibli máme tedy mnoho svědectví o tom, že zachráněni jsou lidé, kteří jsou na tom tak zle, že jejich vina je prostě tlačí k zemi, sami o sobě nemohou obstát, sami nedokáží, než se schoulit a naříkat nad sebou, jsouce zavrženi i od svého okolí, protože předtím zavrhli a opustili Boha.

Ta těžkost s hříchem a zvěstí o Boží milosti spočívá v tom, že nikdo z nás si nemyslí, tak jako většina lidí, že se na podobné „šikmé ploše“ nachází. My, kdo chodíme pravidelně do kostela přece nejsme, ani velká část lidí ve společnosti většinou nejsou, cizoložníci, ani jsme většinou nepromrhali majetky po otcích, ani jsme nepronásledovali křesťany. Nejsme ani největší lotři, kteří zaslouží trest, spíše ti, kdo před všemi těmi lotry mají strach.

Když se podíváme trochu do dějin kázání v církvi, nebo i do současných kázání, pak vidíme, že se to řeší různě. Jedni prohlásí, že hříšníci - no, to jsme všichni, protože všichni tu a tam zapochybujeme. Musíte víc věřit. To je pěkné, ale zní to trochu pokrytecky. Víra je dar a ne vlastní výkon a zásluha. Druzí řeknou - ano, hříšníci jsou všichni ti podvodníci, kapitalisti, bývalí komunisti. A jak to vidí apoštol Pavel? Říká, že byl *předtím rouhačem, pronásledovatelem a násilníkem*. Ale tak se vidí, až když se mu ukázala, zjevila milost Boží. Ale jak to bylo předtím? on byl přece bezúhonný, poctivý člověk, který jako dobrý Izraelita z

hluboké víry v Boha Hospodina pronásledoval ty, kdo by svým jednáním i smýšlením, uráželi jediného Boha Izraele. Toužil po naplnění spravedlnosti, kterou předepisuje Mojžíšův Zákon, veškerý svůj život a svou energii věnoval věrnému dodržování Boží vůle. On byl nepřítel kompromisů, vlažnosti, laciné milosti. Vášnivě bojuje proti nevěře. Z hlediska naší společnosti byl nanejvýš poctivý, spravedlivý a pracovitý člověk. A přece právě na tom zkrachoval a ztroskotat, jak po čase díky Boží milosti říká a dále o svém životě praví: „To mě učinilo největším nepřítelem evangelia, totiž zvěsti o Boží lásce, milosti, odpuštění, záchraně.“ Kořen všeho zla vidí apoštol v jedné věci: „*ve své nevěře jsem nevěděl, co dělám.*“ On plnil Boží zákon, požadoval jeho plnění i od těch druhých a přece to označuje za nevěru. Otevírá prostor, kde je možné objevit a pochopit Boží milost a víru. Hlavní důraz klade na slova: „došel jsem slitování, aby Ježíš Kristus právě na mně ukázal všechnu svou shovívavost jako příklad pro ty, kteří v něho uvěří.“ Vyznal, že jeho život je a může být i každý lidský život, příkladem, zrcadlem, v kterém jiní mohou vidět, - ne svou hříšnost, ale Boží milosrdenství, záchranu, věrnost a Pravdu. Křesťan se může cítit poctěn, že může být tím, na němž je viditelná Boží milost a pravda. Kristus volí velmi zvláštní cesty záchranu. Milost a záchrana, o které čteme v knihách Nového zákona, je pro chudé i bohaté, nemocné i zdravé, pracovité i ty druhé, pro ty na „šikmé ploše“ i pro ty, co si to o sobě nemyslí. Jedni jako druhí jsme Božím zrcadlem, v kterém mohou lidé zahlédnout Boží lásku, Boží záměr s lidským životem, s církví, i s celým světem. My si to však musíme uvědomit a to se stane díky Jeho milosti, jak píše apoštol Pavel. Prakticky to také můžeme dělat tak, že se my máme učit a můžeme učit své děti tomu, že intelligence, šikovnost, talent, krása, dokonce i víra a rodičovská láska, tak to vše je možnost, kterou lze poznávat a využívat a z které je dobré se radovat. Ale není to samozřejmost, pro kterou jsme se narodili, není to díky tomu, že žijeme v EU nebo v křesťanské rodině. To vše poznáváme a prožíváme proto, abychom my nebo i naše děti poznaly a stejně tak ostatní jedinečnou záchranu a slitování Boží. Otevírá se pak ten prostor, který připravil pro všechny ten, o kom říkáme, že je Spasitel – zachránce Kristus Ježíš. Proto se smíme beze všeho radovat a přát druhým plnými hrstmi to, čeho se dostalo nám. Tak bude svět zachráněn a tak si nás bude znovu vážit. Proto jsme dnes znovu zváni, abychom se nechali o této velkorysé Boží záchraně, lásce a milosti ujistit a utvrdit v pravé víře.

modlitba:

Pane Ježíši Kriste, náš Spasiteli, děkujeme ti, že nás zveš do své blízkosti, ve které je nám dobře, neboť ty jsi přišel, abys zachránil každého dokonce i hříšníky, také nás, také mě. Ved' nás cestou věčnosti a buď s námi svou nesmírnou shovívavostí a přízní. Amen.